

عنوان مقاله:

غیریت سازی در گفتمان سیاست خارجی محمدرضا پهلوی-اسدی/ساسانی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 9، شماره 22 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

هما اسدی - دانشگاه الزهرا(س)

فرهاد ساسانی - دانشگاه الزهرا(س)

خلاصه مقاله:

غیریت سازی در گفتمان سیاست خارجی محمدرضا پهلوی هما اسدی [1] فرهاد ساسانی [2] تاریخ دریافت: 10/9/91 تاریخ تصویب: 23/1/93 چکیده پژوهش حاضر به بررسی غیریت سازی و چگونگی بازنمایی خود و دیگری و همچنین سازوکار برجسته سازی و حاشیه رانی در گفتمان سیاست خارجی محمدرضا پهلوی، شاه ایران در فاصله بین سال های 1320 تا 1356 می پردازد. در این پژوهش از ابزارهای تحلیل واژگانی در زبان شناسی نقش گرای سیستمی برای تعیین هویت های خود و دیگری در گفتمان سیاست خارجی شاه استفاده شده است. پیکره مورد بررسی، تمامی متن های مربوط به سخنان شاه درباره سیاست خارجی طی سال های 1320 تا 1356 است که در قالب کتابی با عنوان مجموعه تالیفات، نطق ها، پیام ها، مصاحبه ها و بیانات اعلی حضرت همایون محمدرضا پهلوی آریامهر شاهنشاه ایران در یازده جلد منتشر شده است. نتایج نشان می دهد قطب بندی هویتی در گفتمان محمدرضا پهلوی دوگانه نیست بلکه پیوستاری است با قطب های میانی، خود و دیگری: آمریکا، سازمان ملل متحد و ملت های جهان هویت های ثابت خودی در این پیوستارند، در حالی که محمد مصدق، جمال عبدالناصر، کمونیسم، حزب توده و استعمار (بدون اشاره به نام کشور خاصی) هویت های ثابت دیگری به شمار می روند. شوروی و اسرائیل نیز قطب های بینابین این پیوستار را تشکیل می دهند. همچنین نتایج نشان می دهد فعال سازی واژه ها و عبارات ها به گونه ای صورت می گیرد که نکته های مثبت خودی و نکته های منفی دیگری برجسته و نکته های منفی خودی و نکته های مثبت دیگری به حاشیه رانده می شود. [1] دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی، دانشگاه الزهرا(س) (نویسنده مسئول)؛ [2] h.asadi@alzahra.ac.ir دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه الزهرا(س)؛ f.sasani@alzahra.ac.ir

کلمات کلیدی:

گفتمان محمدرضا پهلوی، سیاست خارجی ایران، غیریت سازی، خود، دیگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871334>

